

РЕШЕНИЕ

№ 212

гр. София, 12.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 16 състав,
в публично заседание на 05.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Елица Делчева, като разгледа дело номер **8995** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – чл. 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).
Образувано е по жалба на ДИАНД ЕООД, ЕИК[ЕИК], [населено място], чрез адвокат Т. Т., срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22221720006303-091-001/11.05.2021 г., издаден от Г. М. В. - Н. – орган, възложил ревизията, и Ц. К. Х. – ръководител на ревизията, в частта на установените резултати по ЗДДС за отделните данъчни периоди м. 09.2016 г., от м. 10.2017 г. до м. 02.2018 г. и м. 09.2019 г., ведно с определените лихви за забава, както и установения резултат за корпоративен данък по ЗКПО за 2019 г., ведно с определените лихви, потвърден с Решение № 1159/30.07.2021 г. на директора на дирекция Обжалване и данъчно-осигурителна практика (ОДОП) – С..
Жалбоподателят твърди, че РА е незаконосъобразен, неправилен и необоснован, издаден в противоречие с приложимите разпоредби на ЗДДС и ЗКПО и на процесуалните правила. Счита, че органите по приходите неправилно са тълкували определени факти и обстоятелства по начин, който противоречи на формалната и правна логика, довел до незаконосъобразно определяне на публични задължения на данъчнозадълженото лице. Относно отказаното право на приспадане на данъчен кредит се твърди, че е направено единствено на база съмнения за липса на реални доставки и констатациите на органа по приходите не са подкрепени с никакви конкретни доказателства. Твърди се, че в хода на ревизията от ревизираното лице са представени всички възможни доказателства, които биха могли да съществуват и безспорно е доказано, че към момента на издаване на процесните фактури

доставчиците са били регистрирани по ЗДДС, както и че не е налице законово изискване за доказването на реалност на предходни доставки. Позовава се на ТР № 5 от 14.07.2004 г. по адм. дело № ТР-7/2004 на ВАС. Изрично посочва, че със спорните доставки дружеството е извършило ремонти на притежаваните от същото МПС, описани на стр. 2-7 от РД, с които се изпълнява основната му дейност, а именно – транспортни услуги. Посочва също, че в подкрепа на реалността на спорните доставки е обстоятелството, че с процесния РА не е извършена корекция на начисления от ДИАНД ЕООД ДДС. Твърди, че представените в хода на ревизията писмени доказателства са изцяло игнорирани от ревизиращия екип, а от друга страна е нарушен и принципа на служебното начало. По отношения на доставките от К. – СТРОЙ 2018 ЕООД сочи, че е недопустимо като довод за отказ на право на приспадане на данъчен кредит да бъде наличието на друг РА, издаден срещу доставчика, доколкото РА е индивидуален административен акт и обвързва единствено неговия адресат и не може да се ползва като доказателство при формирането на изводи в процесното производство. Счита за неоснователен довода на ревизиращия екип за отказ на право на приспадане на данъчен кредит да бъде това, че доставчиците са приети като такива с „рисков профил“, като изтъква, че последното е вътрешноведомствен термин и неотнормирано към фактическия състав на правото на ДК. Твърди с още, че органите по приходите се опитват да вменят вина за участие в данъчни измами без да са представени годни доказателства за това. Жалбоподателят се позовава на практика на СЕС и ВАС. Изразено е искане оспореният ревизионен акт да бъде отменен.

В съдебно заседание жалбоподателят ДИАНД ЕООД се представлява от адв. Б., който поддържа жалбата. Претендира направените по делото разnosки, за което представя списък. Представени са писмени бележки.

Ответникът – Директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ при ЦУ на НАП, чрез процесуалния си представител – юрк. М. оспорва жалбата като неоснователна и недоказана. Твърди, че в хода на съдебното дирене не са ангажирани доказателства, които да доведат до други фактически установявания и поддържа изложеното в решението на директора на ОДОП. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София – град, Трето отделение, 16 състав, като обсъди доводите на страните и доказателствата по делото, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Ревизионното производство е образувано с издаването на Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221720006303-020-001 от 19.10.2020 г., издадена на основание чл. 112 и чл. 113 от ДОПК от Г. М. В. - Н., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. /оправомощена със Заповед №РД-01-128 от 18.02.2020 г. на директора на ТД на НАП С./ Възложено е извършването на ревизия на ДИАНД ЕООД за определяне на задълженията на дружеството по ЗДДС за данъчните периоди от 01.09.2016 г. до 31.12.2019 г. и по ЗКПО за 2019 г. Заповедта е връчена по реда на чл. 29, ал. 4 от ДОПК, във връзка с чл. 30, ал. 6 от същия кодекс на 28.10.2020 г.

Срокът за приключване на производството е продължен със Заповед за изменение на ЗВР /ЗИЗВР/ №Р-22221720006303-020-002 от 26.01.2021 г., издадена от органа, възложил ревизията съответно до 26.03.2021 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/

№Р-22221720006303-092-001 от 19.04.2021 г., връчен на 20.04.2021 г. От дружеството не е подадено възражение срещу РД по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК.

Ревизията приключва с РА №Р-22221720006303-091-001 от 11.05.2021 г., издаден от Г. М. В. - Н., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията, и Ц. К. Х., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията. РА е връчен по електронен път на 14.05.2021 г.

Ревизионният акт е оспорен по административен ред пред директора на ДОДОП – С. на основание чл. 152 от ДОПК с жалба вх. №53-06-4138 от 26.05.2021 г. по регистъра на ТД на НАП С. и вх. №23-22-909 от 31.05.2021 г. по регистъра на дирекция ОДОП С.

Във връзка с жалбата е постановено Решение № 1159/30.07.2021 г. от директора на дирекция ОДОП С. при ЦУ на НАП. Със същото РА е потвърден. Решението е връчено по електронен път на 03.08.2021 г. РА е оспорен по съдебен ред с жалба вх. № 53-04-642/12.08.2021 г., подадена чрез директора на ДОДОП – С. до АССГ.

В хода на съдебното обжалване са приобщени материалите, събрани в хода на ревизията и представените писмени доказателства в хода на съдебното производство, както и е прието заключението на вещото лице по допуснатата съдебна-счетоводна експертиза /СчЕ/ /л. 388 – 391/.

Жалбата е подадена в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК, от лице с право и интерес от оспорване – адресат на утежняващ административен акт, който подлежи на съдебен контрол, и след изчерпване на административния ред за оспорване по чл. 152 и сл. от ДОПК като абсолютна положителна процесуална предпоставка за допустимост на жалбата по аргумент от чл. 156, ал. 2 от ДОПК. С оглед на това съдът намира жалбата за процесуално допустима, поради което следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обосновааност на ревизионния акт включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Съгласно чл. 119, ал. 2 от ДОПК в редакцията към момента на възлагане ревизията – ДВ бр. 82 от 2012 г., в сила от 01.01.2013 г., той се издава от органа, възложил ревизията, и ръководителя на ревизията. В настоящия случай РА е издаден от Г. М. В. - Н., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., в качеството на орган, възложил ревизията, овластена със Заповед №РД-01-128 от 18.02.2020 г. /л. 24/ на директора на ТД на НАП - С., и Ц. К. Х. на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията съгласно ЗВР, издадени от възложителя на ревизията. РА, РД и ЗВР са подписани с квалифициран електронен подпис съгласно Закона за електронния документ и електронния подпис /сега Закон за електронния документ и електронните удостоверителни услуги/, като за валидното им подписване от органите по приходите са представени писмени и веществени доказателства, приобщени към делото, които не са оспорени. С оглед на това съдът намира РА за издаден от компетентни органи, съгласно чл. 119, ал. 2 от ДОПК и Тълкувателно решение № 5 от 13.12.2016 г. по тълк. д. № 10/2016 г. на ОС на съдиите от I и II отделение на ВАС.

РА е издаден в установената писмена форма, мотивиран е с посочване на фактическите и правни основания за издаването му, като съдържа и диспозитивна

част в табличен вид с посочени основание, период и размер на установени данъчни задължения. Съгласно чл. 120, ал. 2 от ДОПК РД е неразделна част от РА и в този смисъл изложените в него мотиви се ползват и като мотиви на РА. Не се установяват съществени процесуални нарушения в ревизионното производство, които са самостоятелно основание за отмяна на РА като незаконосъобразен.

В хода на ревизионното производство от фактическа страна е установено, че основният предмет на дейност на задълженото лице през ревизираните периоди е извършване на транспортни услуги в страната и чужбина.

На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК, на ревизираното лице е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ №Р-22221720006303-040-001/04.12.2020 г. По електронен път са представени спорните фактури с изисканите документи по електронен път.

С Протокол №1734005/25.03.21 г. са приобщени доказателства, събрани в хода на контролни производства с УИН №П-2222172007350 и УИН №П-22221718138471.

В хода на ревизионното производство са извършени насрещни проверки на основание чл. 45 от ДОПК на АВТОМИВКА Ц. П. ЕООД, ЕИК[ЕИК], ИНТЕГРАЛ Т. - П. 79 ЕООД, ЕИК[ЕИК], С. А. - К. 78 ЕООД, ЕИК[ЕИК], Д. Т. 95 ЕООД, ЕИК[ЕИК], В. П. ЕООД, ЕИК[ЕИК], обективирани в протоколи, подробно описани в РД.

В хода на извършената проверка от страна на органите по приходите е установено, че от дружеството са издавани фактури, включени в подадените СД и дневник за продажбите в по-късни периоди, с което не е изпълнено изискването на чл. 86, ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС /стр. 13-14 от РД/. За ДДС, който не е начислен в срок са изчислени лихви за просрочие от датата на подаване на СД за ДДС за периода в който е дължим данъка до датата на подаване на СД за ДДС за периода в който съответната фактура е отразена.

Относно доставките от Д. АВТОСЕРВИЗ 2015 ЕООД /с променено наименование АВТОМИВКА Ц. П. ЕООД/ ревизиращият екип е установил, че ревизираното лице е ползвало право на приспадане на данъчен кредит по 8 фактури /л. 87-94 по делото/ в общ размер на 7 001,50 лв., отнасящо се да данъчен период м. 12.2016 г. Фактурите са с предмет „продажба на стоки по опис“. В хода на ревизионното производство от страна на ревизираното дружество са представени фактурите, като към четири от тях са приложени фискални бонове и описи на резервни части на МПС, а от доставчика са представени: копия на издадените фактури; аналитичен регистър на сметка 411, оборотна ведомост за м. 09.2016 г.; фактури на предходен доставчик – В. П. ЕООД, ЕИК[ЕИК]. Към фактурите са приложени касови бележки от ЕКАФП с № 02476560 за извършени разплащания в брой. Предмет на доставката, посочен във фактурите е стоки по опис. Приложени са описи към фактурите с описани резервни части за МПС. След проверка в информационния масив на НАП е установено, че АВТОМИВКА Ц. П. ЕООД е с прекратена регистрация по ЗДДС от 29.11.2016 г. Установено е, че дружеството няма регистрирани трудови договори, няма подавани справки по чл. 73 от ЗДДФЛ. Документи за извършени плащания по банков или касов път по доставките от дружеството не са представени.

В подадената справка-декларация и дневник за покупките за м.09.2016 г. са декларирани фактури, издадени от deregистрирани по ЗДДС доставчици – В. П. ЕООД и Г. ЕООД, ЕИК[ЕИК].

Извършена е насрещна проверка на декларирания поддоставчик – В. П. ЕООД. Връчено е ИПДПОЗЛ по реда на чл. 32 от ДОПК, като в законоустановения срок не са

представени документи.

Установено е, че в подадената СД и дневник за покупките за м.09.2016 г. са декларирани фактури, издадени от дерегистрирани по ЗДДС доставчици. Дружеството няма регистрирани трудови договори, няма подавани справки по чл. 73 от ЗДДФЛ. За 2016 г. не е подадена ГДД по чл. 92 от ЗКПО.

Всички фактури, издадени и получени от Д. АВТОСЕРВИЗ 2015 ЕООД, В. П. ЕООД, през ревизираните периоди са на стойност под прага от 10 000 лв.

Обосновавайки извод, че е налице липса са реална доставка от Д. АВТОСЕРВИЗ 2015 ЕООД, органите по приходите приемат, че представените от страна на ревизираното лице документи не са достатъчни доказателства за установяване реалност на доставките с доводи, че като частни свидетелстващи документи последните се ползват с доказателствена сила, само когато издателят им документално удостоверява изпълнение на съответната стопанска дейност, както и че представените от лицето описи към фактурите съдържат само информация за вида на стоката - вид, количество, бройка, но не дават информация относно мястото на предаване на стоките и получаване на стоките, от кого са предадени и от кой са приети и липсват данни за лицата подписали, предали и приели посочените в описите стоки.

Фактурите, издадени от Д. АВТОСЕРВИЗ 2015 ЕООД /с променено наименование АВТОМИВКА Ц. П. ЕООД/ са издаден във връзка с покупката на резервни части на МПС, следователно се касае за доставка на стоки.

Съгласно чл. 6, ал. 1 ЗДДС доставка на стока е прехвърляне на правото на собственост или друго вещно право върху стока, а такава по чл. 5, ал. 1 ЗДДС е всяка движима и недвижима вещ. В съответствие с чл. 25, ал. 2 ЗДДС данъчното събитие възниква на датата, на която собствеността на стоката е прехвърлена. Тъй като процесните фактури касаят родово определени вещи, прехвърлянето на собствеността съгласно чл. 24, ал. 2 от Закона за задълженията и договорите се осъществява с предаването на стоките. В случая процесните фактури съдържат описание на видовете резервни части с количество, единична цена и стойност. За удостоверяване предаването на тези стоки, към всеки един опис са поставени подписи на „приел“ и предал“. Тези документи не са оспорени от ответника и тъй като са редовни и кореспондират помежду си няма основание да не бъдат ценени. Чрез представените описи е извършено индивидуализирането на стоките по вид и количество и е прехвърлена собствеността.

Относно констатациите на ревизиращите органи за липсата на назначени на трудов договор лица, то следва отново да бъде посочено, че това няма пряко отношение към възможността им да осъществяват покупко-продажба на стоки. Дори и да се приеме, че не е доказан произход на фактурираните стоки, респективно материалната и техническа обезпеченост на доставчика, съгласно трайната практика на СЕС това не може да бъде основание да бъде отречена реалността на доставката, съответно да бъде отказано правото на данъчен кредит (решения на СЕС по дела С-324/11 и съединени дела С-80/11 и С-142/11).

По отношение на изложените от приходните органи мотиви за липса на доказан произход на стоките, следва да се посочи, че произходът на стоката не е елемент от фактическия състав на правото на данъчен кредит. За формиране извода за реалност на процесните доставки не е определящ произходът на стоката от доставчика, а прехвърлянето на собствеността върху родово определената вещ чрез фактическото ѝ предаване, което се удостоверява от представените в хода на ревизионното производство описи към спорните фактури.

По делото, без оспорване е прието заключение на съдебно-счетоводна експертиза /СчЕ/, от което е видно, че процесните фактури са отразени в счетоводството на жалбоподателя, а видно от стр. 15 от РД при извършена проверка в информационния масив на ТД на НАП С. е установено, че в подадената СД и дневник за продажбите доставчикът е отразил фактурите, издадени на ДИАНД ЕООД. Освен това за фактурираните услуги жалбоподателят е извършил плащане в брой, като са издадени и касови бонове, а това е още едно косвено доказателство за реалността на доставките. Съдът счита, че данъчни събития по процесните фактури са настъпили, тъй като е извършено прехвърляне на правото на собственост върху стоките, които са надлежно индивидуализирани, както и са използвани от получателя за целите на осъществяваната от него икономическа дейност (Видно от стр. 2 – стр. 7 от РД, дружеството е собственик на над 70 бр. пътни превозни средства, а както бе посочено по-горе в настоящото решение, основният му предмет на дейност е извършване на транспортни услуги в страната и чужбина). От събраните писмени доказателства следва да се направи извод, че същите установяват наличието на облигационни отношения между получателя на стоките и издателя на фактурите, предаване на стоките и преминаване на собствеността върху тях, тъй като получените доставки на стоки имат връзка с извършваната от жалбоподателя икономическа дейност през ревизирания период.

С оглед изложеното и при съвкупна преценка на доказателствата се установява наличието на облагаеми доставки по смисъла на чл. 6, ал. 1 от ЗДДС, поради което са налице материалноправните предпоставки по чл. 68, ал. 1, т. 1, чл. 69, ал.1, т.1 от ЗДДС за признаване на правото на приспадане на данъчен кредит на жалбоподателя по фактурите, издадени от Д. АВТОСЕРВИЗ 2015 ЕООД /с променено наименование АВТОМИВКА Ц. П. ЕООД/.

Относно фактурираните доставки от ИНТЕГРАЛ Т. - П. 79 ЕООД, органите по приходите установяват, че ревизираното лице е ползвало право на приспадане на данъчен кредит по 11 фактури /л. 265 – л. 275/ в общ размер на 11 489,30 лв. с предмет *„изпълнение услуги по ремонтни работи на основание протокол работна карта“*, отнасящо се за данъчните период м. 10.2017 г., м. 11.2017 г. м. 02.2018 г. Ревизираното лице е представило спорните фактури с приложени към тях протоколи и фискални бонове. Към всяка фактура е приложен и опис, от които е видно, че услугите касаят ремонт на притежаваните от дружеството МПС, ремаркета и полуремаркета с изрично посочени регистрационни номера, които по делото не е спорно, че са собственост на РЛ /видно от стр. 2 до стр. 6 от Ревизионния доклад/.

В хода на ревизионното производство на доставчика е връчено ИПДПОЗЛ на декларирания електронен адрес, но в законоустановения срок не са представени документи. От дружеството е представено придружително писмо вх. № 53-00-3323-1/23.12.20 г. /л. 167/, в което декларира, че изисканата информация относно посочените фактури е представена в хода на контролно производство с УИН №П-22221018139303, приключило с издаването на ПИНП №П-22221018139305 141-001/20.09.2018 г. /приобщен с Протокол обр. КД 73 №1734005/25.03.21 г./.

В приобщения към хода на ревизионното производство ПИНП

№П-22221018139305-141-001/20.09.2018 г. е констатирано следното:
Дружеството е било регистрирано по ЗДДС от 19.05.2017 г. до 27.11.2017 г., когато е deregистрирано при установени обстоятелства по чл. 176 от ЗДДС. На 28.08.2018 г. в деловодството на офис „В.“ от ИНТЕРГРАЛ Т. - П. 79 ЕООД са представени документи, регистрирани с вх. №17-53-06-1416/28.08.2018 г. – копия на фактурите. Предметът на доставките, по представените фактури са изпълнени услуги на основание договори с различни дати, записани във фактурите. В представените фактури за получил е записано В. В. и съставил И. П.. В придружителното писмо за представените документи е записано, че са представени работни карти към представените фактури. Представено е копие на свидетелство за регистрация на касов апарат с фискално устройство от 25.05.2017 г. и копия на дневни финансови отчети от касов апарат на ИНТЕРГРАЛ Т. - П. 79 ЕООД. Представени са и дневник за продажбите; хронологичен регистър; аналитичен регистър на сметка 453/2 „ДДС за продажбите“, на сметка 703 „приходи от продажби на услуги“; главна книга; оборотна ведомост; договор за наем от 01.06.2017 г. сключен с А. – БИ 83 ЕООД, ЕИК[ЕИК] за срок до 30.06.2018 г. за сума в размер на 3 500,00 лв. за целия период на договора.

Видно от аналитичен регистър на сметка 703 – приходи от продажби на услуги за периода м. 10 и м. 11 2017 г. са отразени издадените фактури към ДИАНД ЕООД и аналитичен регистър на с/ка 4532 за ДДС за продажбите за м. 10.2017 и м.11.2017 г.

При извършена проверка в хода на ревизионното производство в информационния масив на НАП е установено, че ИНТЕГРАЛ Т. - П. 79 ЕООД е с прекратена регистрация по ЗДДС от 27.11.2017 г. Дружеството има декларирани 7 действащи трудови договора за периода на издаване на фактурите м. 10.17 г. - м. 11.17 г. на длъжности „експедитор стоки и товари“, „експерт логистика“, „технически изпълнител“, „търговски сътрудник“, „експерт проектиране компютърни системи и мрежи“. Дружеството няма подавани справки по чл. 73 от ЗДДФЛ. Осчетоводяване на цитираните фактури в счетоводството на задълженото лице не е представено. Видно обаче от РД - при извършена проверка в информационния масив на ТД на НАП С. в подадената СД и дневник за продажбите са отразени цитираните фактури, издадени на ДИАНД ЕООД, както и че дружеството има регистриран ЕКАФП.

Органите по приходите са посочили, че документи за извършени плащания по доставките по банков път не са представени, но в случая на всяка една от издадените от доставчика ИНТЕГРАЛ Т. - П. 79 ЕООД фактури е посочено, че плащането е извършено в брой, като са приложени и касови бонове.

От ревизиращият екип е посочено, че получените услуги са свързани с извършването на специфични и основни ремонти на собствени МПС на ревизираното лице - ремонт скорости, спирачки, ходова част, двигател; вложени са части и материали- вида и количеството на които не са описани в ремонтните карти. Фактурираните ремонти предполагат извършването им от специалисти с нужните специализирани и технически познания в областта на авторемонтните дейности. ИНТЕГРАЛ Т. - П. 79 ЕООД има декларирани 7 действащи трудови договори, на длъжности различни от декларираните „авторемонти дейности“ - на експедитор стоки и товари, експерт логистика,

технически изпълнител, търговски сътрудник, експерт проектиране компютърни системи и мрежи.

За да не признаят право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 11 489,30 лв., издадени от ИНТЕГРАЛ Т. - П. 79 ЕООД на осн. чл. чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, органите по приходите са приели, че в представените документи, както от ревизираното лице ДИАНД ЕООД, така и от неговия доставчик липсва информация за вложените резервни части и материали в документираните извършвани ремонти на МПС. Обоснована е липсата на доставка с това, че не са представени доказателства за вида, количествата, фирмените марки и каталожните номера на съответните резервни части и документи за произхода на резервните части и консумативи, доказателства за физическото предаване на резервните части преди влагането на същите в съответните ремонтни работи, доказателства за вложения труд от изпълнителя по вид и количество и за начина на калкулиране на цената на услугата и нейните елементи - материали, труд и информация за лицата, извършили услугите.

Органите по приходите са приели, че фактурираните ремонти предполагат извършването им от специалисти с нужните специализирани и технически познания в областта на авторемонтните дейности, но следва да бъде посочено, че трудностите в процеса по събиране на доказателства при доставчиците не могат да се тълкуват във вреда на ревизираното лице. В решение на СЕС от 13.02.2014 г. по дело С-18/13 Съдът изрично е приел, че обстоятелството, че по делото в главното производство доставената услуга не е била действително извършена от посочения във фактурите доставчик или негов подизпълнител, по-специално тъй като последните не са разполагали с необходимия персонал, материал, активи, разходи за услугата, липса на оправдание в счетоводната документация или се оказва, че някои от документите не са били подписани от посочените в тях като доставчици лица, само по себе си не е достатъчно да се изключи правото на приспадане на данъчен кредит.

Практиката отразява разбирането, че не може получателят на доставките да бъде задължен да доказва, респ. да е отговорен за действия и/или бездействия на доставчика си, включително с какви работници е работил доставчика, дали е спазил трудовото и осигурително законодателство, дали е имал на разположение складове и бази за съхранение на доставените стоки, как е водил счетоводната си отчетност и др., когато няма данни за измамни действия от ревизираното лице, съответно за знание или участие в такива действия /вж. решение по дело С-324/11 на СЕС/. Още повече, че в случая не е спорно, че дружеството за ревизирания период има декларирани 7 действащи трудови договора.

Във връзка с извършването на процесните доставки са представени ремонтни карти и протоколи, в които се съдържат данни кое МПС или ППС, притежавано от жалбоподателя, е ремонтирано. Освен това за фактурираните услуги жалбоподателят е извършил плащане в брой, като са издадени и касови бонове, а това е още едно косвено доказателство за реалността на доставките.

По делото, без оспорване е прието заключение на съдебно-счетоводна

експертиза, от което е видно, че процесните фактури са отразени в счетоводството на жалбоподателя, а видно от стр. 19 от РД при извършена проверка в информационния масив на ТД на НАП С. е установено, че в подадената СД и дневник за продажбите доставчикът е отразил фактурите, издадени на ДИАНД ЕООД.

Доказателствата, представени в хода на ревизията от жалбоподателя и неговите доставчици са непротиворечиви и взаимно си кореспондират, което води до извод, че органите по приходите неоснователно са отказали да признаят данъчен кредит по процесните фактури. При съвкупната преценка на доказателствата се установява наличието на облагаеми доставки по смисъла на чл. 9, ал. 1 от ЗДДС, поради което са налице материалноправните предпоставки по чл. 68, ал. 1, т. 1, чл. 69, ал.1, т.1 от ЗДДС за признаване на правото на приспадане на данъчен кредит на жалбоподателя по фактурите, издадени от ИНТЕГРАЛ Т. - П. 79 ЕООД.

Относно фактурираните доставки от Д. Т. 95 ЕООД, ЕИК[ЕИК].

Установено е, че ревизираното лице е ползвало право на приспадане на данъчен кредит по 8 фактури /л. 79 - 86 по делото/ в общ размер на 8 452,00 лв. за данъчните период м. 11.2017, м. 12.2017 г., м. 01.2018 г. и м. 02.2018 г. Предмет на фактурите е „услуги по ремонтни работи автомобили съгласно протокол-карта“. Ревизираното дружество е представило спорните фактури и фискални бонове и констативни протоколи-карти.

На доставчика е връчено ИПДПОЗЛ по електронен път на 09.12.2020 г. От дружеството е представено придружително писмо вх.№ 53-00-3323-1/23.12.20 г. в което декларира, че изисканата информация относно процесните фактури е представена в хода на контролно производство с УИН № П22221018139303, приключило с издаването на ПИНП №П-22221018139305-141-001/20.09.2018 г. – приобщен към производството с Протокол №1734005/25.03.21 г. Съгласно горното е установено:

Във връзка с изготвено ИПДПОЗЛ с №П-22221018139305-040-001/ 01.08.2018 г., връчено на деклариран електронен адрес за кореспонденция на 20.04.2018 г., след извършено посещение на адреса за кореспонденция и адрес по чл. 8 от ДОПК.

При извършеното посещение не е открит офис на проверяваното дружество, управител или упълномощено лице за получаване на документи от служители на приходната администрация.

За извършеното посещение е съставен Протокол №1361203 на 09.08.2018 г. На 28.08.2018 г. в деловодството на офис „В.“ от Д. Т. 95 ЕООД са представени:

- копия на спорните фактури
- копие на свидетелство за регистрация на касов апарат с фискална памет от 27.11.2017 г. и копия на дневни финансови отчети,
- дневник за продажбите, хронологичен регистър, аналитичен регистър на сметка 453/2 „ДДС за продажбите“, аналитичен регистър на сметка 703 „приходи от продажби на услуги“, главна книга, касова книга, оборотна ведомост за периода 01.11.2017 г. до 30.11.2017 г. и 01.12.2017 г. до 31.12.2017 г.;

договор за наем от 01.09.2017 г. сключен с ИВЕНДИ Т. 2010 ЕООД,

ЕИК:[ЕИК] за срок до 31.08.2018 г. за сума в размер на 1 800,00 лв. за целия период на договора.

- представени са договори за услуга с личен труд - 3 броя.

След справка в информационния масив на НАП С. е установено, че Д. Т. 95 ЕООД е с прекратена регистрация по ЗДДС от 07.06.2018 г. Дружеството няма деклариранни трудови договори, няма подавани справки по чл. 73 от ЗДДФЛ. За периода на издаване на фактурите, няма подадени данни към НАП за получени плащания по касов път.

От ревизираното лице са изискани и са представени по електронен път документи, във връзка с доставчика Д. Т. 95 ЕООД, а именно: копия на фактурите, с предмет на доставки „ремонтни работи автомобили съгласно протокол - карта”, фискални бонове, констативни протоколи-карти.

От ревизиращия екип е извършен анализ на представените от ревизираното дружество и неговият доставчик документи по извършените доставки, като е установено, че получените услуги са свързани с извършването на специфични и основни ремонти на МПС на ревизираното лице - ремонт скорости, спирачки, ходова част, двигател; вложени са части и материали, вида и количеството на които не са описани в ремонтните карти. Фактурираните ремонти предполагат извършването им от специалисти с нужните специализирани и технически познания в областта на авторемонтните дейности. Д. Т. 95 ЕООД няма деклариранни трудови договори. С тези мотиви е направен извод, че Д. Т. 95 ЕООД не е извършило фактурираните услуги на ДИАНД ЕООД и на основание чл. 68, ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС не е признато правото на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 8 452,00 лв., по спорните фактури, издадените от Д. Т. 95 ЕООД.

Органите по приходите са приели, че за фактурираните ремонти не са представени доказателства за вложения труд от изпълнителя по вид и количество, но отново следва да бъде подчертано, че трудностите в процеса по събиране на доказателства при доставчиците не могат да се тълкуват във вреда на ревизираното лице. Обстоятелството, че по делото в главното производство не е установено, че доставчиците са разполагали с необходимия персонал, материал, активи, разходи за услугата само по себе си не е достатъчно да се изключи правото на приспадане на данъчен кредит.

Практиката отразява разбирането, че не може получателят на доставките да бъде задължен да доказва, респ. да е отговорен за действия и/или бездействия на доставчика си, включително с какви работници е работил доставчика, дали е спазил трудовото и осигурително законодателство, дали е имал на разположение складове и бази за съхранение на доставените стоки, как е водил счетоводната си отчетност и др., когато няма данни за измамни действия от ревизираното лице, съответно за знание или участие в такива действия / решение по дело С-324/11 на СЕС/. Още повече, че в случая дружеството за ревизирания период има деклариранни 7 действателни трудови договора.

По отношение на изложените от приходните органи мотиви за липса на доказан произход на стоките, следва да се посочи, че произходът на стоката не е елемент от фактическия състав на правото на данъчен кредит. За формиране извода за реалност на процесните доставки не е определящ

произходът на стоката от доставчика, а прехвърлянето на собствеността върху родово определената вещь чрез фактическото ѝ предаване. То е установено по делото въз основа на констатираното съответствие на количествата по издадените констативно протоколи-карти чиято автентичност не е оспорена по делото.

Във връзка с извършването на процесните доставки са представени и констативни протоколи – карти, в които се съдържат данни кое МПС или ППС, притежавано от жалбоподателя е ремонтирано и какъв е видът на извършената услуга.

По делото, без оспорване е прието заключение на съдебно-счетоводна експертиза /СЧЕ/, от което е видно, че процесните фактури са отразени в счетоводството на жалбоподателя, а видно от стр. 25 от РД при извършена проверка в информационния масив на ТД на НАП С. е установено, че в подадената СД и дневник за продажбите доставчикът е отразил фактурите, издадени на ДИАНД ЕООД. Освен това за фактурираните услуги жалбоподателят е извършил плащане в брой, като са издадени и касови бонове, а това е още едно косвено доказателство за реалността на доставките.

При съвкупната преценка на доказателствата се установява наличието на облагаеми доставки по смисъла на чл. 9, ал. 1 от ЗДДС, поради което са налице материалноправните предпоставки по чл. 68, ал. 1, т. 1, чл. 69, ал.1, т.1 от ЗДДС за признаване на правото на приспадане на данъчен кредит на жалбоподателя по фактурите, издадени от Д. Т. 95 ЕООД.

Относно фактурираните доставки от С. А. - КОМЕРС78 ЕООД, ЕИК[ЕИК]

Установено е, че ревизираното лице е ползвало право на приспадане на данъчен кредит, по 9 фактури /л. 105 – 112/ в общ размер на 10 612,00 лв. Фактурите са с предмет „гуми“ с посочени размери и „изпълнени услуги по ремонтни работи на автомобили съгласно протокол“, отнасящи се за данъчните период м. 11.2017 г., м. 12.2017 г., м. 01.2018 г., м. 02.2018 г. Ревизираното дружество представя спорните фактури, „протокол работна карта-материал“.

В хода на ревизията на доставчика е връчено ИПДПОЗЛ по електронен път. В определения 14-дневен срок от дружеството е представено придружително писмо вх.№ 53-003323-1/23.12.20 г., в което е декларирано, че изисканата информация, относно процесните фактури е представена в хода на контролно производство с УИН №П-22221018139303, приключило с издаването на ПИНП №П-22221018139304-141-001/20.09.2018 г., приобщен към производството с Протокол №1734005/25.03.2021 г,

В хода на производство с УИН №П-22221018139303 са представени:

- копия на фактурите;
- копие на свидетелство за регистрация на касов апарат и копия на дневни финансови отчети, от които не може да се установи дали е извършено плащане по издадените фактури;
- дневник за продажбите, хронологичен регистър, аналитичен регистър на сметка 453/2 „ДДС за продажбите“, аналитичен регистър на сметка 703 „приходи от продажби на услуги“, главна книга, касова книга, оборотна ведомост за периода 01.11.2017 г. до 30.11.2017 г. и 01.12.2017 г. до

31.12.2017 г.;

- договор за наем от 05.10.2017 г. сключен с В. ПАРТНЪР 2011 ЕООД, ЕИК[ЕИК] за срок от една година за сума в размер на 1 000,00 лв. за целия период на договора.

След справка в информационния масив на НАП С. е установено, че С. А. - К. 78, ЕИК[ЕИК] е с прекратена регистрация по ЗДДС от 06.03.2018 г. В подадената СД и дневник за покупките са декларираны фактури, издадени от доставчици, които не декларират продажби към дружеството. Декларираны са покупки от контрагент PALATINIKO SOMPLI L. без посочен VIN номер.

За периода на издаване на фактурите дружеството има декларираны 3 действащи трудови договора на лица на длъжности – „носач товарач стоки“, „експедитор стоки“ и „експерт логистика“.

От страна на ревизираното лице са представены документи във връзка с получените от С. А. К. 78 ЕООД доставки, за които същото е ползвало данъчен кредит. Представены са идентичны документи, като от доставчика.

За да приеме, че е налице липса на реално доставка, административният орган е приел, че получените услуги са свързаны с извършването на специфичны и основны ремонты на МПС на ревизираното лице, които не са описаны в ремонтните карти, не са индивидуализиращи стоките, а за извършването им са необходими технически познания в областта на авторемонтните дейности, както и че липсват доказателства за произхода на авточастите предмет на част от издадените към ревизираното лице фактури. Освен това е посочил, че не са представены съответните счетоводны записвания по с/ка 304 – „стоки“, доказващи, че към датата на издаването на съответната фактура доставчикът е притежавал стоки съответстващи по вид и количество на фактурираните. С тези мотивы на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 10 612,00 лв., по издадените от С. А. К. 78 ЕООД фактури.

Органите по приходите са приели, че за фактурираните ремонты не са представены доказателства за вложения труд от изпълнителя по вид и количество, но както бе посочено по-горе в настоящото решение, последното не може да се тълкува във вреда на ревизираното лице. Още повече, че в случая по отношение на доставчика С. А. К. 78 ЕООД в хода на ревизионното производство е установено, че за периода на издаване на фактурите дружеството има декларираны 3 действащи трудови договора.

По отношение на констатацията, че не са представены съответните счетоводны записвания по с/ка 304 – „стоки“, доказващи, че към датата на издаването на съответната фактура доставчикът е притежавал стоки съответстващи по вид и количество на фактурираните също не може да бъде основание да се изключи правото на приспадане на данъчен кредит.

Във връзка с извършването на процесните доставки са представены фактурите, работны материалны – карти, в които се съдържат данни кое МПС или ППС, притежавано от жалбоподателя, е ремонтирано и какъв е видът на извършената услуга, каталожен номер на стоката, като всеки един документ съдържа подпис и печат на „клиент“ и приемчик“.

По делото, без оспорване е прието заключение на съдебно-счетоводна експертиза /СЧЕ/, от което е видно, че процесните фактури са отразены в

счетоводството на жалбоподателя и се установява, че по същите е извършено плащане в брой, като са издадени и касови бонове, а това е още едно косвено доказателство за реалността на доставките.

При съвкупната преценка на доказателствата се установява наличието на облагаеми доставки по смисъла на чл. 9, ал. 1 от ЗДДС, поради което са налице материалноправните предпоставки по чл. 68, ал. 1, т. 1, чл. 69, ал.1, т.1 от ЗДДС за признаване на правото на приспадане на данъчен кредит на жалбоподателя по фактурите, издадени от С. А. – К. 78 ЕООД.

Относно фактурираните доставки от К. - СТРОЙ 2018 ЕООД

Установено е, че ревизираното лице е включило в дневниците за покупки 29 фактури / издадени в периода от 15.05.2019 г. до 23.08.2019 г. /л. 114- л. 143/ от К.-СТРОЙ 2018 ЕООД и е упражнило право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 16 701,52 лв. Фактурите са с предмет „услуги по ремонтно-монтажни работи на автомобили съгласно протокол карта“ Ревизираното дружество разполага със спорните фактури, „приемо-предавателни протоколи и фискални бонове.

При извършена насрещна проверка на К. СТРОЙ 2018 ЕООД, приключила с ПИНП № П-2221020111494-141-001 от 22.07.2020 г., както и при извършена ревизия, приключила с РА № Р-22221019005711-092-001 от 14.07.2020 г., приобщени към ревизионното производство, органите по приходите са констатирани, че спорните фактури са издадени към ДИАНД ЕООД за период 01.05.2019 г. до 31.08.2019 г. и са включени в дневника за продажби и справката декларация на дружеството за съответния данъчен период, с предмет на доставка – услуга/материали.

За да откажат право на приспадане на данъчен кредит, ревизиращите органи се позовават на резултатите от извършена ревизия на К.-СТРОЙ 2018 ЕООД за установяване на задълженията по ЗДДС за периода 01.02.2019 г. - 30.07.2019 г. С издадения на доставчика РА № Р-22221019005711-092-001 / 14.07.2020 г. е прието, че издадените за периода фактури е начислен неправомерно ДДС и данъкът е изискуем.

На основание чл. 116 от ЗДДС в хода на проверката на ревизираното дружество ДИАНД ЕООД, е предоставена възможност за доброволна корекция на упражнен данъчен кредит по доставки от К. СТРОЙ 2018 ЕООД в размер на 16 701,52 лв. Изготвена и връчена Покана по чл. 103 от ДОПК с №П-22221720073050-177-001/06.08.2020 г., с която е дадена възможност да коригира ползвания данъчен кредит от доставчика. Същата е връчена на ДИАНД ЕООД на 06.08.2020 г.

Установено е още, че в подадените СД по ЗДДС и регистър „дневник покупки“ за данъчни периоди м.08.2020 г., м.09.2020 г., м.10.2020 г., м.11.2020 са отразени фактури от посочения доставчик с коригиран ДДС. Същите са подробно описани в таблици на стр. 34-36 от РД.

Органите по приходите са посочили, че за периода на неправомерно упражнено право на данъчен кредит по фактурите до периода, в който е извършена доброволна корекция се дължи лихва по реда на ДОПК, във връзка със Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания /ЗЛДТДПДВ/.

Извършена е корекция във връзка 3 броя фактури, а именно - фактура

№[ЕГН]/20.08.2019 г., с предмет различни видове авточасти, фактура № [ЕГН]/10.06.2019 г. с предмет „услуга по ремонтно монтажни работи съгласно протокол и фактура №[ЕГН]/23.08.2019 г. с предмет „изчукване, тенекеджийски и бояджийски операции“, за които е прието, че не са извършени.

Органите по приходите са отказали правото на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 1 322,00 лв. по посочените три фактури.

На следващо място, в подадената СД и регистър дневник за покупките е включена фактура №[ЕГН]/30.09.2016 г. от СДРУЖЕНИЕ НАЦИОНАЛЕН СЪЮЗ НА ПРЕВОЗВАЧИТЕ, ЕИК[ЕИК], което е deregистрирано по реда на чл. 176 от ЗДДС. При извършената проверка в базата данни на НАП е установено, че доставчикът не е включил цитираната фактура в подадената СД и дневника за продажби за м.09.2016 г., както и до датата на deregистрация - 16.05.2017 г., респективно не е начислен ДДС в размер на 3 000,00 лв. В тази връзка и на основание чл. 68, ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС е отказано право на приспадане на данъчен по цитираната фактура в размер на 3 000,00 лв.

За да обосноват липса на реалност на доставките по трите фактури, посочени по-горе, издадено от К. СТРОЙ 2018 ЕООД органите по приходите се позовават единствено на издадения срещу дружеството РА № Р-22221019005711-092-001 от 14.07.2020 г. Следва да се посочи, че издадени на преките или предходни доставчици РА не могат да се противопоставят на ревизирия субект. Същият не е участвал в ревизионното производство на доставчика, нито спрямо него се простира стабилитетът на издадения РА. Всяко ревизионно производство е автономно и обвързва единствено страните по него, поради това издаденият на доставчика или предходен негов доставчик РА и констатациите в него са ирелевантни. Резултатът от извършена ревизия на доставчика не може самостоятелно да докаже липсата на действително извършване на доставката. Действителното извършване на сделка и признаване правото на данъчен кредит се установява на базата на всички обективни данни, установени в хода на ревизията, а не само въз основа на издаден ревизионен акт на дружеството – доставчик. Освен това проверяващите органи не могат да изискват от получателя по доставката да извършва проверки и разследване на дейността на своите доставчици или предходните доставчици по веригата (дали те са данъчнозадължени лица, дали са собственици на стоките и могат ли да ги доставят, дали са изпълнили задълженията си за начисляване и плащане на данъка и др.).

Във връзка с извършването на процесните доставки са представени освен фактурите, приемо-предавателни протоколи, в които се съдържат данни кое МПС или ППС, притежавано от жалбоподателя, е ремонтирано и какъв е видът на извършената услуга. Видно от заключението на съдебно-счетоводна експертиза, процесните фактури са отразени в счетоводството на жалбоподателя и се установява, че по същите е извършено плащане в брой, като са издадени и касови бонове. От друга страна в хода на ревизията е установено, че за процесния период доставчикът е имал назначени на трудов договор общо 6 бр. лица. Плащането по фактурите и кадровата обезпеченост на доставчика от своя страна представляват допълнителни косвени доказателства за реалност на доставките.

При съвкупната преценка на доказателствата се установява наличието на облагаеми доставки по смисъла на чл.6 и чл. 9, ал. 1 от ЗДДС, поради което са налице материалноправните предпоставки по чл. 68, ал. 1, т. 1, чл. 69, ал.1, т.1 от ЗДДС за признаване на правото на приспадане на данъчен кредит на жалбоподателя по фактурите, издадени от К. - СТРОЙ 2018 ЕООД.

По отношение на фактура №[ЕГН]/30.09.2016 г., издадена от СДРУЖЕНИЕ НАЦИОНАЛЕН СЪЮЗ НА ПРЕВОЗВАЧИТЕ с предмет „услуга“, по която на основание чл. 68, ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС е отказано право на приспадане на данъчен по цитираната фактура в размер на 3 000,00 лв., съдът счита, че необосновано и в противоречие с материалния закон не е признато от приходния орган правото на данъчен кредит на жалбоподателя. Мотивите на органите по приходите, за да приемат, че е налице липса на реална доставка са, че дружеството – доставчик не е включило посочената фактура в подадената СД за дневника за продажби за м. 09.2016 г. до датата на deregистрация - 16.05.2017 г., както и че дружеството е deregистрирано лице по ЗДДС. В практиката трайно е застъпвано становището, че не е допустимо данъчният орган да откаже право на приспадане на данъчен кредит, поради факта, че издателят на фактурите или някой от неговите доставчици са извършили нарушения при отразяване на разходите в счетоводната им документация. Видно е от административната преписка, че жалбоподателят е представил всички находящи се у него писмени доказателства във връзка със спорната доставка, поради което и в тази част РА следва да бъде отменен като незаконосъобразен.

В обобщение, следва да се посочи, че в процесния случай жалбоподателят е ангажирал доказателства, свидетелстващи за реалното извършване на декларираните доставки на стоки и услуги, като същите са в логическа последователност и обвързаност по между си. За да мотивира липсата на реално извършена доставка, органът по приходите за всеки един от доставчиците посочва, че е с прекратена регистрация по ЗДДС, което в случая е ирелевантно, още повече, че към датата на издаване на процесните фактури доставчиците са били регистрирани лица по ЗДДС. Неоснователен е и другия основен аргумент, послужил да обоснове извод за липса на реалност на фактурираните доставки, изразяващ се в липсата на установен произход на стоките и кадрова обезпеченост на доставчиците по услугите. Този извод противоречи на Директива 2006/112/ЕО, както и на практиката на СЕС, според която добросъвестният получател по облагаема доставка на стока или услуга не следва да бъде санкциониран с отказ на признаване на право на данъчен кредит поради недобросъвестност или нарушения от страна на неговия доставчик. Още повече, както вече се посочи е налице безпротиворечива практика на СЕС и ВАС, в която е прието, че наличието на материална и кадрова обезпеченост, установяване на произход или наличие на извършено плащане не са предпоставки за признаване на правото на приспадане на данъчен кредит. Констатацията на органа по приходите за наличието на верига от доставчици не може да обоснове директен извод за наличие на данъчна измама или участието на жалбоподателя в привидни сделки.

Относно допълнително установените задължения за корпоративен данък.

За периода 01.09.2016 г.- 31.12.2019 г. в частта на извършената ревизия по ЗДДС ревизиращият екип е извършил проверка относно реалността и правилността на осчетоводените разходи и приходи по първични счетоводни документи за извършените услуги на базата на банкови, касови и други документи, удостоверяващи редовността на доставките, и регистрирането им в счетоводните регистри, като на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС не е признат данъчен кредит общо в размер на 1 322,00 лв. по получени доставки от К. СТРОЙ 2018 ЕООД. Данъчната основа на фактура № [ЕГН]/20.08.2019 г, № [ЕГН]/10.06.2019 г. и № [ЕГН]/23.08.2019 г. е в общ размер на 6 610,00 лв.

На следващо място е установено, че по 26 фактури, с издател К. СТРОЙ 2018 ЕООД, ревизираното дружеството е извършило доброволно корекция на ползваният данъчен кредит в общ размер на 15 379,52 лв., по фактурирани доставки на обща стойност 76 898,60 лв. /фактурите за подробно описани на стр. 9-10 от РД/.

Във връзка със събраните доказателства, описани в частта на облагането по ЗДДС е прието, че са налице фактическите основания за преобразуване на финансовия резултат в увеличение по реда на чл. 16, ал. 2, т. 1 и т. 4 от ЗКПО разходи за ремонтни услуги и авточасти общо в размер на 83 508,60 лв. Така е определен допълнителен корпоративен данък в размер на 8 350, 86 лв., ведно с лихва за забава.

Съгласно чл.10, ал.1 от ЗКПО, счетоводен разход се признава за данъчни цели, когато е документално обоснован, чрез първичен документ по смисъла на ЗСч. отразяващ вярно стопанските операции. За целите на корпоративното подоходно облагане документът следва да отразява вярно и точно всяка стопанска операция. За да се приеме, че е документално обоснован счетоводно отразения разход, трябва да се докаже по категоричен начин, че този разход е действително извършен. За да се признае за реално извършен разхода, не е достатъчно само наличието на фактура и плащане по нея, а следва да са налице документи, които категорично доказват основанието за извършването на разхода.

Доказването реалността на услугата е необходимо условие за признаване на счетоводно отразените разходи, като в случая бе категорично установено извършването на реална доставка по отношение на получени доставки от К. СТРОЙ 2018 ЕООД по три броя фактури. Данъчната основа на фактура №[ЕГН]/20.08.2019 г, №[ЕГН]/10.06.2019 г. и №[ЕГН]/23.08.2019 г. е в общ размер на 6 610,00 лв. Следователно за тези фактури не са налице предпоставките на чл. 16, ал. 2, т. 4 от ЗКПО, поради което и незаконосъобразно е увеличен финансовия резултат на ДИАНД ЕООД, ЕИК[ЕИК] за 2019 г. с 83 508,60 лева, поради което и неправилно е определено задължение за довносяне на корпоративен данък в размер на 8 350, 86 лв. и лихви за забава в размер на 1400,25 лв., като дължимият корпоративен данък следва да бъде намален до сумата на 7 689,86 лв.

По изложените съображения РА е законосъобразен единствено в частта, в която е установен корпоративен данък по ЗКПО за 2019 г. в размера до 7 689,86 лв., ведно с определените лихви за забава и в тази част обжалването следва да бъде отхвърлено и уважено за сумата от 661 лв.

Предвид изхода на делото и заявеното от жалбоподателя искане, на основание чл. 161, ал. 1 ДОПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати на оспорващия разноски по делото, съгласно представен по делото списък /л. 392/ в общ размер на 3 350 лв., както следва: 50 лв. – платена държавна такса; 2 500 лв. платено адвокатско възнаграждение и 800 лв. – депозит за вещо лице.

Съгласно чл. 161, ал.1, изр. 2 и 3 от ДОПК на ответника се присъждат разноски съобразно отхвърлената част от жалбата. На администрацията вместо възнаграждение за адвокат се присъжда юрисконсултско възнаграждение в размера на минималното възнаграждение за един адвокат. Размерът на възнаграждението за една инстанция, изчислен по реда на чл. 7, ал. 2 , т. 2 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения е 860,00 лв., доколкото отхвърлената част от жалбата е за сума в размер на 7 689, 86 лв. /корпоративен данък/ + 673,00 лв. /лихви върху корпоративния данък + 2645,00 /лихва върху стойността на доброволно коригиран данъчен кредит/.

По изложените съображения и на основание чл. 160, ал. 1 и чл. 161, ал. 1 от ДОПК, Административен съд – София град

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на ДИАНД ЕООД, ЕИК[ЕИК], [населено място], Ревизионен акт №Р-22221720006303-091-001/11.05.2021 г., издаден от Г. М. В. - Н. – орган, възложил ревизията, и Ц. К. Х. – ръководител на ревизията, в частта на установените резултати по ЗДДС, в резултат от непризнато право на приспадане на данъчен кредит, по фактури, издадени от Д. АВТОСЕРВИЗ 2015 ЕООД /с променено наименование АВТОМИВКА Ц. П. ЕООД/, ИНТЕГРАЛ Т. - П. 79 ЕООД, Д. Т. 95 ЕООД, С. А. - КОМЕРС78 ЕООД, СДРУЖЕНИЕ НАЦИОНАЛЕН СЪЮЗ НА ПРЕВОЗВАЧИТЕ, К. - СТРОЙ 2018 ЕООД, общо в размер на 41 876,80 лв., ведно с определените лихви за забава в размер на 12 615,48 лв., потвърден с Решение № 1159/30.07.2021 г. на директора на дирекция Обжалване и данъчно-осигурителна практика – С..

ИЗМЕНЯ Ревизионен акт №Р-22221720006303-091-001/11.05.2021 г., потвърден с потвърден с Решение № 1159/30.07.2021 г. на директора на дирекция Обжалване и данъчно-осигурителна практика – С. в частта с която на ДИАНД ЕООД, ЕИК[ЕИК] е установен за внасяне корпоративен данък по ЗКПО за 2019 г., като намалява дължимата главница от 8 350, 86 лв. и лихва в размер на 1400,25 лева на главница в размер на 7 689,86 лв., ведно с лихва в размер на 673,00 лв.

ОСЪЖДА Директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” - С. при Централно управление на Националната агенция за приходите да заплати на ДИАНД ЕООД, ЕИК:[ЕИК] сумата от 3 350 лв., /три хиляди, триста и петдесет/ лева, представляваща направени по делото разноски.

ОСЪЖДА ДИАНД ЕООД, ЕИК[ЕИК] да заплати на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] при

Централното управление на Националната агенция по приходите, юрисконсултско възнаграждение в размер на 860,00 /осемстотин и шестдесет/ лева.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му и получаването на препис от съдебния акт.

Съдия: